

[Ib Nørlund]

Så endelig til fru Grethe Fenger Møller: det forekom mig, at fruhen klagede over arrogance. Derfor blev jeg lidt forbavset over at høre hendes sidste bemærkninger, for hvad er det for noget at komme og sige, at vi ikke gider diskutere? Nu har vi holdt ud i 4 timer her, så helt skrækkeligt kan det da ikke være.

Og at vi på forhånd havde afvist alle andre løsninger og på forhånd havde accepteret, hvad der måtte komme ud af den næste konkurrence, det er ikke rigtigt. Det er der ingen der har gjort.

I det hele taget fremgik det af den karaktergivning, som fru Grethe Fenger Møller foretog med hensyn til, hvem der havde kærlighed til teatret, og hvem der ikke havde det, at det egentlig kun var de konservative, som havde rigtig kærlighed til teatret. Der var dog et par af de allierede, hvoriblandt hr. Poulsgaard mærkværdigvis fik lov til at optræde, som blev behandlet bedre. I den henseende vil jeg sige, at så forstår jeg lidt bedre meningen med denne forespørgsel. Det er vel nok at demonstrere, at de konservative gerne vil have en slags monopol på at være dem, der har kærlighed til teatret, mens vi andre er nogle skrækelige skumpelskud. Jeg kan måske takke fruhen for, at hun på denne måde har løftet sløret for, hvorfor denne forespørgsel egentlig blev stillet nu.

Grethe Philip (RV):

Det er en enkelt bemærkning fra hr. Melchior, som får mig til at gå op på talerstolen. Hr. Melchior sagde nemlig, at nogle bemærkninger til det konservative folkeparti kunne tydes sådan, at jeg ikke mente, at kærlighed, i dette tilfælde til teatret, og besparelser kunne gå hånd i hånd. Det kan jeg naturligvis ikke lade stå uimodsagt. Det føles for mig så meget mere ejendommeligt, når jeg tænker tilbage på min formandstid for et udvalg, der har overvejet Det kgl. Teaters fremtid, hvor jeg har lagt megen vægt på, at man skulle økonomisere i den forstand, at man skulle få mest muligt ud af ressourcerne.

Jeg vil stadig fastholde, at man udmærket kan forene kærlighed, i dette tilfælde altså til teatret, med en økonomisering. Men det er bare noget helt andet end en besparelse, hvor man siger, at der skal spares så og så mange kroner, uden at angive noget som helst om, hvor det skal være, og uden egentlig at have

gjort sig klart, om det er muligt at drive virksomheden videre med den besparelse, som man foreslår. Jeg ville gøre fru Grethe Fenger Møller opmærksom på, at man i det konservative folkeparti har været så langt ude med nogle beløbsmæssige besparelser, at det kunne være farligt for teatrets eksistens.

Lis Starcke (DR):

Jeg har vist ikke sagt, at jeg ikke gad diskutere, men jeg har sagt, at det ikke var det rette tidspunkt at få denne drøftelse på. Jeg vil da med det samme sige, at jeg glæder mig til den næste drøftelse, når vi har grundlaget for virkelig at drøfte det på alvorlig måde.

Jeg synes, det er en ærlig sag, at ministeren siger, han har låst sig så fast, at han mener, det er bedst at samle de tre kunstarter under ét tag og med én ledelse, men jeg er alligevel glad for tilføjelsen, som ministeren kom med, nemlig at hvis det ikke kan lade sig gøre, så foreligger der en ny situation, og så tager vi det op igen.

Jeg synes ikke, man kan beskyldte ministeren for ikke at have taget sagkundskaben med. Det synes jeg sådan set hele den opremsning af navne viste at man havde. Når vi nu får det endelige grundlag, så mener jeg også, det bliver muligt for politikerne at bedømme sagen ud fra det.

Angående målsætningen har vi endnu ikke fået beretningen fra dette udvalg, men jeg er glad for, at den kommer snart. En vis målsætning har der selvfølgelig været, men med alle de mange nydannelser, der er – at man gerne vil ud omkring i landet, at man ønsker et bedre samarbejde med TV osv. – er der absolut grund til, at man sætter den målsætning op, som man har nu. Udviklingen går så hurtigt, og derfor må man nok gentage en målsætning ret ofte. Jeg vil lige sige til fru Mette Madsen, at jeg sagde ikke, det var praktisk, at man fik at vide, om folk savnede Det kgl. Teater; jeg sagde bare: så kunne det være, man deraf kunne se det.

Waldorff (VS):

Det var meget rart at se, at der var nogle, der følte sig trådt over tæerne. Det havde jeg også regnet med, og derfor sørgede jeg for i mit indlæg ikke mindre end tre gange at understrege, at VS faktisk ikke mente, at Det kgl. Teater skulle udsultes. Det er jo noget